

Til § 2.

Paragraffen affattes saaledes:

„De Forandringer i de for Tiden gældende Takster, som blive en Følge af nærværende Lov, skulle for Person- og Kreaturbefordringens Vedkommende gennemføres senest den 1. Januar 1912. De ved Loven foranledigede nye Godstakster træde i Kraft den 1. Januar 1912, for saa vidt de til nævnte Tidspunkt ere indregnede i de direkte Tariffer for Statsbanernes Hovedforbindelser med Udlandet. Er dette ikke Tilfældet, udskydes de nye Godstaksters Ikrafttræden, indtil Indregningen er opnaaet, dog ikke udover den 1. April 1912.“

Det stillede Ændringsforslag, den Paragraf, hvortil det var stillet, samt Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under eet.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Thomas Larsen*): Jeg har tilladt mig til tredje Behandling at stille et Ændringsforslag til § 2. Til anden Behandling var der af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (*Wulff*) stillet et Ændringsforslag under Nr. 15 til samme Paragraf, gaaende ud paa, at Godstaksterne skulde være fuldstændig indregnede med Udlandets, inden Taksterne traadte i Kraft for Indlandets Vedkommende. Om dette Ændringsforslag udtalte jeg ret bestemt, at det var for vidtgaende, idet det nemlig kunde tænkes, at der kunde være visse Grupper, som det kunde tage en ikke ringe Tid at faa indregnede, navnlig med Lande, som ikke høre til vore Hovedforbindelser, og at det dog vilde være ganske urimeligt, om Statskassen skulde lide et stort Indtægtstab ved Udsættelse af Lovens Ikrafttræden, fordi der var en Ubetydelighed tilbage, fordi ikke hver eneste Gren af de vedtagne Takster var indregnet i de udenlandske Forbindelser. Jeg henstillede derfor til det ærede Medlem at tage Ændringsforslaget tilbage, for at dette Spørgsmaal kunde overvejes til tredje Behandling. Det ærede Medlem var saa elskværdig at imødekomme mig, og efter at jeg nu har overvejet dette Forhold, har jeg tilladt mig at stille det foreliggende Forslag, som forekommer mig at tage alle fornødne Hensyn og som vistnok ogsaa er af et saadant Indhold, at det vil kunne tilfredsstillende det ærede Medlem. Det, som er Forskellen mellem det ærede Medlems og mit Ændringsforslag, er, at det i mit Forslag hedder: „De ved Loven foranledigede nye Godstakster træde i Kraft den

1. Januar 1912, for saa vidt de til nævnte Tidspunkt ere indregnede i de direkte Tariffer for Statsbanernes Hovedforbindelser med Udlandet. Er dette ikke Tilfældet, udskydes de nye Godstaksters Ikrafttræden, indtil Indregningen er opnaaet, dog ikke udover den 1. April 1912.“ Ærede Medlemmer ville altsaa se, at efter dette Ændringsforslag træde de nye Godstakster i Kraft for Indlandets Vedkommende, selv om ikke hvert eneste Gran endnu er indregnet i Forbindelserne med Udlandet. Det, der slaas fast, er dette, at før de træde i Kraft for Indlandets Vedkommende, skulle de være indregnede i vore Hovedforbindelser med Udlandet, og i Henhold til mine Udtalelser ved Lovforslagets anden Behandling vil det, der da vil være tilbage, kun være rene Ubetydeligheder, som ikke ere af nogen som helst nævneværdig Betydning. Jeg nærer det allerbedste Haab om, at det maa lykkes os at faa indregnet Godstaksterne i vore Hovedforbindelser til den 1. Januar 1912; men for saa vidt det ikke skulde kunne lykkes, tager Ændringsforslaget for at være absolut paa den sikre Side Sigte paa at forlænge Tidsfristen noget, saaledes at for saa vidt Indregningen ikke er foretagen til dette Tidspunkt, da udskydes de nye Godstaksters Ikrafttræden, dog ikke ud over den 1. April 1912. Af Forsigtighedshensyn har man altsaa forlænget Tidsfristen, og der er ikke Tvivl om, at det til den Tid skal lykkes os at faa Taksterne indregnede i vore Hovedforbindelser. Jeg har det Haab at dette Ændringsforslag ogsaa vil kunne tilfredsstillende det ærede Medlem, og anbefaler det til Vedtagelse i det høje Ting.

Dernæst drøftede man ved Lovforslagets anden Behandling ogsaa Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission til at tage Statsbanernes Styrelsesform og Drift under Overvejelse, og jeg udtalte, at det var en Sag, som kunde overvejes mellem anden og tredje Behandling. I Udvalget var der Enighed om Nedsættelse af en saadan Kommission. Det radikale Mindretal havde stillet Ændringsforslag derom, medens dette ikke var Tilfældet fra Flerpartens Side, hvorimod Flerparten havde fremsat den samme Tanke i Betænkningen. Under Sagens Behandling udtalte jeg, at jeg kunde tiltræde denne Tanke, og efter nu at have overvejet den vil jeg gerne sige til det meget ærede Udvalg, at jeg skal være villig til at imødekomme dette Ønske, som saaledes er fremsat fra hele Udvalgets Side.